

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatelů: a) Občanské sdružení Košťany, o.s.**, IČO: 22896694, se sídlem Kamenný Pahorek 540, 417 23 Košťany, **b) Spolek za zdravé Košťany a Střelnou**, IČO: 04312461, se sídlem Sklářská 210, 417 23 Košťany, právně zastoupených JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D., advokátkou, sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice, **proti odpůrci: Město Košťany**, IČO: 00266400, se sídlem Košťany 297, 417 23 Košťany, zastoupenému JUDr. Martinem Žižkou, advokátem, se sídlem Masarykova 915/31, 415 01 Teplice, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 1 územního plánu města Košťany ze dne 30.3.2016, č.j. 33-13/HSO/2013,

t a k t o :

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Navrhovatelé **jsou povinni** společně a nerozdílně zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení v částce 12.888,60 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé se společně podaným návrhem domáhali zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 1 územního plánu města Košťany ze dne 30.3.2016, č.j. 33-13/HSO/2013, vydaného usnesením č. 176/2016 zastupitelstva odpůrce (dále jen „změna č. 1“) podle § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, (dále jen „stavební zákon“).

Navrhovatel a) i navrhovatel b) opřeli svoji aktivní procesní legitimaci o předmět činnosti, dále poukázali na to, že mají sídlo na území města Košťan a sdružují i občany, kteří

jsou vlastníky nemovitostí v tomto městě. Změnou č. 1 došlo k zásahu do subjektivních práv navrhovatelů, kteří sdružují občany za účelem ochrany přírody a krajiny a zdravého životního prostředí. Změna č. 1 nedbá dostatečně zájmů o ochranu životního prostředí a ochranu krajiny, a zasahuje tak do práva členů navrhovatelů na zdravé životní prostředí. Nevhodným rozdělením území dále došlo k zásahu do práva vlastnit majetek, neboť zařazením obytných domů do průmyslové zóny obce došlo k jejich faktickému znehodnocení a zhoršení kvality života. Došlo k rozšíření zastavitelných ploch skoro o dvojnásobek plochy, která byla k zastavění určena původně. Záměr rozšíření zastavitelných ploch není v souladu s celkovou koncepcí obce, když zastavěním určených ploch by došlo ke značnému snížení zeleně v obci a zřejmě i k dalšímu zhoršení ovzduší. Navíc došlo ke vzniku dalších smíšených ploch obytných a smíšených ploch výrobních, je tudíž zřejmé, že k dalšímu zatížení životního prostředí dojde. Smíšené plochy výrobní (ID 15b) jsou nově v části obce Kamenný Pahorek, kde je situace se znečištěním ovzduší nejhorší. Aktuálně se na těchto plochách nic nenachází a využitím těchto ploch dojde ke zhoršení ovzduší a životního prostředí. V části obce Kamenný Pahorek město Košťany nerefletovalo žádost obyvatel, kteří bydlí v území ploch smíšených výrobních a výrobních, které v návrhu specifikovali, na to, aby domy, které obývají, byly zařazeny do ploch obytných.

Navrhovatelé se obávají o zdraví občanů bydlících v plochách označených jako výrobní či smíšené výrobní v části obce Kamenný Pahorek, neboť město nevyhovělo ani jejich žádosti o stavební uzávěru. Obytné domy se nacházejí v průmyslové zóně – ploše smíšené výrobní a v současné době neexistuje žádný prostředek, který by těmto občanům poskytoval ochranu před dalším znečišťováním životního prostředí.

Změna č. 1 dle navrhovatelů počítá s tím, že veškeré nové stavby budou napojeny na stávající kanalizaci, která je však zcela nedostatečná. Účelem kanalizace je zajištění řádného odkanalizování jednotlivých částí města, pokud však kanalizace neplní svůj účel a splašky vyplouvají na silnici, ohrožují přímo zdraví lidí. Odpůrce však nepřijal do nového znění územního plánu žádná opatření, která by situaci řešila.

Ačkoliv občané města vyslovili v petici ze dne 18.3.2010 nesouhlas s výstavbou jakéhokoli energetického zdroje, je možné dle územního plánu stavět na plochách 1a a 21 (VOZ) „plochy výroby energie z obnovitelných zdrojů“ i jiné elektrárny než fotovoltaické. Nesouhlas s umístěním takovýchto zařízení vyloveni občané nejen v peticích, ale zastupitelstvo města usnesením č. 167/2010 pověřilo starostu zpracováním zákazu výstavby tepelných elektráren i bioelektráren, a to pro celé území města Košťany a Střelná. Na toto usnesení pak navazují usnesení č. 34/2011, č. 89/2011, č. 138/2011 a č. 128/2014. Je zřejmé, že napadená změna č. 1 byla přijata v rozporu s předchozími usneseními zastupitelstva města a v rozporu s přáními občanů. V případě výstavby výroby energie z obnovitelného zdroje by pak došlo k dalšímu nárůstu znečištění ovzduší a zhoršení kvality života obyvatel v obci. Navíc současná formulace územního plánu neponechává ani možnost zastupitelstvu s takovým záměrem vyslovit souhlas. Ačkoli bylo navrhováno doplnění územního plánu tak, aby v nepřipustném způsobu využití byl uveden zákaz obnovitelných zdrojů (mimo fotovoltaiky) a ekonomické využití energie tepla, tento návrh nebyl přijat.

Dále navrhovatelé uvedli, že řízení o změně územního plánu nebylo zcela transparentní. Již v roce 2013 požadoval navrhovatel b) doložení údajů v souladu s § 46 stavebního zákona, do dnešního dne však neobdržel odpověď. Náprava nebyla učiněna ani

v rámci schvalovacích jednání, kterých se účastnil jeden občan, požadoval tyto údaje a tyto mu nebyly poskytnuty. Nikdy nebylo doloženo, v jakém finančním rozsahu se navrhovatelé budou podílet na úhradě ceny, ani nebyla uvedena konečná cena, která byla zaplacená projektantům. V rozporu s tvrzeními obsaženými v odůvodnění změny č. 1 nebylo v průběhu řízení řádně zveřejňováno. Ze žádného dokumentu není zřejmé, kdy byl vyvěšen a kdy sejmout, většina dokumentů není dohledatelná na internetových stránkách odpůrce. Územní plán tam je stále ve verzi z roku 2010 a současné znění není na stránkách města ke stažení. Ačkoli má odpůrce povinnost zveřejňovat údaje umožňujícím dálkový přístup, této své povinnosti v řízení nedostál.

Dále navrhovatelé uvedli, že změna č. 1 mění využití u plochy ID 7 – občanská vybavenost – supermarket. V současnosti je tato plocha užívána jako fotbalové hřiště. Tato plocha je ve vlastnictví Tělocvičné jednoty Sokol Košťany se způsobem využití sportoviště a rekreační plocha. Vlastník této nemovitosti nesouhlasil se změnou využití této plochy. Provedená změna povede ke zhoršení využití volného času obyvatel města, neboť tuto plochu jako hřiště využívá nejen její vlastník, ale i místní hasičský sbor a mládež. Tato změna dále povede ke zhoršení vzduchu a životního prostředí, neboť s výstavbou supermarketu by došlo ke zvýšení dopravy ve městě, nutnosti kamionové dopravy a ke zpevnění dosud zelených ploch. Navrhovaná změna není ani v souladu s ustanovením § 6 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, neboť současná dopravní infrastruktura není kapacitně dostačující, když příjezdová cesta není ani dostatečně široká pro dva jízdní pruhy.

Z uvedeného je dle navrhovatelů zřejmé, že změna č. 1 byla přijata v rozporu se zákonnou úpravou a svým obsahem neodpovídá požadavkům uvedeným v § 18 stavebního zákona.

Na podporu svých tvrzení navrhli k provedení důkazu stanovy navrhovatelů, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12.8.2015, L 9577/RD/KSUL, o zápisu navrhovatele b) do spolkového rejstříku, LV 258, 625, 673, 25 pro k.ú. Košťany, registrační list změny č. 1, změnu č. 1, protokol č. 11184/2011 Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem, k hodnocení zdravotního rizika kontaminace půdy v okolí obce Košťany, výpis z KN k parc. č. st 428, 427, 419/1, 547, 244/3, zápisy ze zasedání zastupitelstva odpůrce ze dne 10.11.2015 a ze dne 30.3.2016, nesouhlas se zařazením bytových domů do územního plánu ze dne 6.9.2015, fotodokumentaci domů v průmyslové zóně a stavu kanalizace v Košťanech, žádosti ze dne 30.5.2016 a ze dne 1.7.2015, usnesení zastupitelstva odpůrce č. 167/2010, č. 34/2011, č. 89/2011, č. 138/2011, č. 129/2014, dále přípis navrhovatele b) ze dne 11.9.2015, petici ze dne 18.3.2010, veřejnou vyhlášku Městského úřadu Košťany ze dne 2.12.2015, č.j. 45/326/2015, žádost o doplnění chybějících údajů ze dne 4.1.2016, nesouhlas s novou úpravou územního plánu ze dne 14.12.2015, usnesení zastupitelstva odpůrce č. 118/2011 a výpis z KN k p.č. 406/3 v k.ú. Košťany. Dále navrhli výslech svědků, a to J. K., I. K., M. B., Z. B., P. S., J. B. a P. B.

Odpůrce ve svém vyjádření navrhl zamítnutí návrhu v celém rozsahu. Předně namítl nedostatek aktivní procesní legitimace navrhovatelů. Odpůrce nezpochybnil právo každého na příznivé životní prostředí, avšak aktivní procesní legitimace spolků, které byly založeny za účelem ochrany přírody a krajiny, nemůže být bez hranic. Navrhovatelé uvádí pouze obecná a nedostatečná tvrzení, která nekonkretizují, jak měla být jejich práva zkrácena. Navrhovatelé uvádějí, že sdružují občany, kteří jsou vlastníky nemovitostí na území Košťan, ale neuvádějí,

kterí to jsou a jaké nemovitosti vlastní. Bez významu není, že oba navrhovatelé v procesu projednávání změny č. 1 územního plánu jimi tvrzené zájmy aktivně vůbec nehájili. Navrhovatel a) se svou aktivní účastí začal až při opakovaném veřejném projednání návrhu změny č. 1. Navrhovatel b) neuplatnil vůči změně č. 1 žádné připomínky. V procesu pořizování změny č. 1 byly zájmy ochrany životního prostředí a ochrany přírody a krajiny dostatečně sledovány a hájeny dotčenými orgány, které uplatňovaly svá stanoviska a vyjádření k návrhu změny č. 1. Ze stanovisek dotčeného orgánu příslušného pro posuzování vlivů na životní prostředí – Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí je zřejmé, že změna č. 1 je takového rozsahu a obsahuje takové záměry, které nezakládají nezbytnost komplexního posouzení vlivů na životní prostředí (SEA). V procesu pořizování změny č. 1 nebyla k zadání ani k návrhu uplatněna [kromě připomínky navrhovatele a)] žádná připomínka, kterou by byla zpochybněna ochrana přírody a krajiny. Na základě uvedeného je tedy otázkou, koho vlastně navrhovatelé zastupují.

Dále odpůrce uvedl, že plocha stávající smíšené výroby na Kamenném Pahorku byla vymezena jako stávající plocha smíšená výrobní již v platném územním plánu, ještě před změnou č. 1. Touto změnou byly pouze upřesněny a zpřísněny podmínky využití ploch smíšených výrobních (VS). Stavby pro bydlení zde skutečně existují, ale jsou pozůstatkem minulosti, kdy bytové objekty sloužily zejména pro zaměstnance výrobních závodů. Jedním z důvodů pro pořízení změny č. 1 bylo v rámci možností zlepšit v lokalitě podmínky pro bydlení a eliminovat možné vlivy z výrobní činnosti. Změna č. 1 významně omezila a zpřísnila podmínky pro využití ploch výroby a skladování, výroby energie z obnovitelných zdrojů a naopak posílila podmínky ochrany bydlení. V případě, že by se vlastníci nemovitostí v lokalitě cítili opravdu návrhem změny č. 1 ohroženi na svých právech, osobně by se aktivní účastí projeвили při projednávání změny č. 1 a nespolehali by na občanská sdružení.

Celková výměra zastavitelných ploch oproti původnímu územnímu plánu byla naopak snížena, což se týká i výrobních smíšených ploch a ploch pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Plochy na Kamenném Pahorku i výrobní areál HEVA CZ s.r.o. byly vymezeny v souladu se stavebním zákonem a prováděcími vyhláškami. Výjimečná přípustnost staveb bydlení je odůvodněna tím, že se jedná o stávající výrobní areály, kde jsou stavby pro bydlení pozůstatkem historického vývoje města. Majitelé uvedených domů je nabyli za určité situace a museli si být vědomi, že jsou v sousedství výrobních areálů. Navrhovatelé uvedli, že nebyla zavedena stavební uzávěra na tyto plochy. Požadavek na stavební uzávěru se však netýká projednávané změny č. 1.

Dle názoru odpůrce není možné do územně plánovací dokumentace přenášet řešení provozních problémů kanalizace v obci. Tyto problémy je nutné řešit s provozovatelem sítě mimo procesy územního plánování. Koncepce řešení technické infrastruktury je stanovena už v územním plánu, ve změně č. 1 je pouze částečně upravena s ohledem na řešené dílčí změny v území.

Ve schváleném zadání změny č. 1 již bylo požadováno zpřísnění podmínek využití výrobních ploch tak, aby nemohlo dojít ke zhoršování životního prostředí. Změna č. 1 je tak pořízena zcela ve smyslu požadavků zmiňované petice občanů. V plochách VOZ není dle stanovených podmínek možné umísťovat jakékoliv jiné zdroje na výrobu elektrické energie než fotovoltaiku. Výklad podmínek využití ploch VOZ navrhovateli je chybný. Plochy VOZ

jsou jednoznačně vymezeny za účelem jediného přípustného způsobu využití pro výrobní energie z obnovitelných zdrojů, a to pro technologie výroby na bázi fotovoltaiky.

Celý proces pořízení změny č. 1 byl zcela transparentní a v souladu se zákonem. Vyřizování žádostí o poskytnutí informací, byť se týkaly údajů podle § 46 stavebního zákona, nemůže být ukazatelem zákonnosti procesu pořizování změny č. 1. Ve všech fázích projednávání zadání i návrhu změny č. 1 byly veřejné vyhlášky v souladu se zákonem zveřejňovány na úředních deskách Městského úřadu města Košťany, příslušné dokumenty (návrh zadání, návrhy změny č. 1) byly zveřejňovány formou dálkového přístupu na webových stránkách města. V tištěné podobě byly k dispozici na městském úřadu, což vyplývá z dokladové části předmětného správního spisu. V současné době jsou všechny údaje o změně č. 1 na webových stránkách odpůrce uveřejněny. Případná absence umístění údajů o změně na webových stránkách města nemůže být sama o sobě důvodem pro zrušení změny územního plánu.

Tvrzení, že se změnou č. 1 mění způsob využití plochy č. 7 na občanskou vybavenost – supermarket, je v rozporu se skutečným stavem. Takový způsob využití ani původní územní plán, ani změna č. 1 nestanovuje. Změnila se pouze podmínka pro podmíněně přípustné využití plochy č. 7. K tomu odpůrce dodal, že ani vlastník této plochy proti této změně nic nenamítal.

Závěrem odpůrce poukázal mimo jiné na to, že návrh se týká pouze některých částí změny č. 1 a nikoliv všech částí, a proto není možné vyhovět návrhu už z procesních důvodů.

Právní zástupkyně navrhovatelů při jednání soudu navrhla, aby soud vyhověl návrhu v plném rozsahu, neboť je zcela zřejmé, že nejde o šikanózní návrh. Zpochybňování aktivní legitimace obou navrhovatelů ze strany odpůrce, považuje s ohledem na dostatečné konkretizování obecných důvodů, za účelové. Od prvopočátku přijímání rozporované změny byli oba navrhovatelé aktivní a snažili se hájit svá práva. V přijímání změny územního plánu se odpůrce dopustil řady pochybení. Nejprve poukázala na skutečnost, že nebylo zřejmé, co bylo schvalováno odpůrcem, kterou následně doplnila o tvrzené pochybení při doručování odpůrcem přijatých rozhodnutí, či vyvěšování listin. K řádnému doručování prostřednictvím elektronické úřední desky dle jejího názoru nedošlo. Dále odkázala na písemné vyhotovení návrhu, který je založen ve spisu.

Právní zástupce odpůrce při jednání soudu uvedl, že navrhuje zamítnutí návrhu pro jeho nedůvodnost. Odmítá, že by v jeho vyjádření k návrhu byla zmíněna skutečnost, že pro podání návrhu byla nezbytná aktivita navrhovatelů v samotném průběhu projednávání rozporované změny územního plánu. Dále pak odmítá, že by se dopustil pochybení v procesu doručování, neboť v případě elektronického vyvěšování nemusí být vyvěšované listiny opatřeny elektronickým podpisem.

Soud z vlastní iniciativy podle § 52 odst. 1 s.ř.s. provedl důkaz výpisy ze spolkového rejstříku vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem ze dne 07. 12. 2016 k osobám navrhovatelů.

Soud k návrhu navrhovatelů provedl důkaz podle § 52 odst. 1 s.ř.s. stanovami navrhovatelů a) a b), dále usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 08. 2015, č.j. L 9577/RD7/KSUL, Fj 31862/2015, kterým byl do spolkového rejstříku zapsán navrhovatel b).

Dále pak soud z vlastní iniciativy provedl důkaz § 52 odst. 1 s.ř.s. územním plánem města Košťany ze dne 16. 08. 2010, č.j. 01/ZM/2010, účinným od 01. 09. 2010.

V reakci na provedené dokazování předsedkyně navrhovatele a) uvedla, že v části obce Košťany (Kamenný Pahorek), nikdy nebyla průmyslová výroba, poněvadž zrovna v této části obce žijí mladé rodiny s dětmi. Kategoricky proto nesouhlasila se zařazením této části obce do kategorie tzv. smíšené plochy výrobní. Postupem odpůrce došlo k znehodnocení obytných domů v dané lokalitě a ohrožení života a zdraví jejich obyvatel. Předsedkyně považovala za akceptovatelné zařazení zmíněné části obce do kategorie tzv. smíšené zóny.

K návrhu odpůrce přikročil soud k dokazování ve smyslu § 52 odst. 1 s.ř.s. třemi printscreeny z elektronické úřední desky odpůrce, vytištěnými dne 06. 01. 2017, které byly založeny do spisu.

V reakci na provedené dokazování právní zástupkyně navrhovatelů uvedla, že pokud hodlal odpůrce prokázat řádné doručování písemností v daném řízení, měl soudu předložit nikoli tři, nýbrž čtyři dokumenty. Odpůrce dosud nepředložil soudu prvotní dokument, kterým je návrh zadání změny územního plánu. Navíc předložené printscreeny dle jejího názoru neprokazují řádné doručování neboli existenci dokumentu v rozhodném čase. Spolu s tím doplnila, že informace o prvním veřejném projednání, jež se uskutečnilo v červnu, byla dle jejich poznatků uveřejněna na elektronické úřední desce odpůrce až dne 03.06.2016, a nikoli dne 12.05.2015. Pro podporu tohoto tvrzení předložila k založení do spisu internetový výtisk z aplikace edesky.cz ve vztahu k elektronické úřední desce odpůrce.

Nato bylo přikročeno k dokazování ve smyslu § 52 odst. 1 s.ř.s. internetovým výtiskem z aplikace edesky.cz ve vztahu k elektronické úřední desce odpůrce.

V reakci na provedené dokazování právní zástupce odpůrce uvedl, že právní zástupkyně navrhovatelů se dopustila chybného úsudku, když předpokládala, že při tištění printscreenů je možné manipulovat s daty. Archivace údajů je fixně dána, neboť archiv je vytvářen automaticky. Výtisk z aplikace edesky.cz považoval za neprůkazný, jelikož není zcela zřejmé, zda jsou v rámci aplikace edesky.cz načítány všechny dokumenty a navíc k jakému skutečnému datu.

Soud při posuzování aktivní procesní legitimace navrhovatelů vyšel z následujících východisek. Ustanovení § 101a odst. 1 s.ř.s. přiznává právo podat návrh na zrušení opatření obecné povahy tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Zákonná úprava je tedy založena na podmínce tvrzení porušení práv navrhovatele, přičemž k tomuto tvrzenému porušení muselo dojít přímo opatřením obecné povahy. Dále je nutno konstatovat, že v hodnocení aktivní procesní legitimace došlo k judikатурnímu obratu v důsledku nálezu Ústavního soudu ze dne 30.5.2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, www.nalus.usoud.cz. Ústavní soud (odst. 20, 22, 24, 25, 30) mimo jiné uvedl: „... v demokratickém právním státě je životní prostředí hodnotou, jejíž ochrana má být realizována za aktivní participace všech složek občanské společnosti, včetně občanských sdružení a nevládních organizací, které mají povahu právnických osob. Diskurs v rámci otevřené společnosti, realizovaný případně též právními prostředky a v řízení před soudy, je pak účinnou zárukou ochrany přírodního bohatství státu (čl. 7 Ústavy).... Ostatně bylo by již na první pohled absurdní, kdyby osoba splňující vymezené podmínky, tedy například vlastník pozemku sousedícího přímo s regulovaným územím, nebyla aktivně legitimována k podání

návrhu na zrušení územního plánu jen proto, že se spolu s dalšími osobami (obyvateli téže obce či obcí sousedních) sdružili a jménem sdružení žádají o zrušení územního plánu nebo jeho části. Občanská sdružení, resp. nyní spolky (jak bude dále též uváděno, viz § 214 a následující zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) sdružují především občany; jde o svébytnou právnickou osobu zakládanou za účelem dosažení smluvené činnosti a společného zájmu. Není proto možné bez dalšího zamezit přístupu spolků k soudům a neumožnit jim navrhopvat zrušení územního plánu.... Spolek dožadující se zrušení opatření obecné povahy (zde územního plánu nebo jeho části) musí předně tvrdit, že byl tímto opatřením dotčen na svých subjektivních právech. Takové tvrzení musí přesně vymezit zásah, kterého se měl samosprávný celek dopustit, a to v souladu s dikcí § 101a odst. 1 s. ř. s. (srov. též čl. 2 odst. 5 Aarhuské úmluvy uvedený v bodě 13). Nepostačuje, pokud by občanské sdružení tvrdilo, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání byly nezákonné - bez toho, aby současně tvrdilo, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry. ...Podstatným kritériem zde musí nepochybně být místní vztah navrhovatele k lokalitě regulované územním plánem. Má-li spolek sídlo na tomto území nebo jsou-li jeho členové vlastníky nemovitostí potenciálně dotčených opatřením plynoucím z územního plánu, pak by mu v zásadě měla svědčit aktivní legitimace k podání návrhu. Věcné (materiální) legitimační důvody, vycházející z předmětu činnosti spolku, se pak odvozují právě od místního vztahu k napadenému opatření obecné povahy. V některých případech mohou působit místní a věcné důvody v synergii, a nemusí jít ani o „ekologický“ spolek. Tak kupříkladu založí-li občané žijící v určitém městě nebo jeho městské části spolek k ochraně svých zájmů a územní plán by měl zasáhnout do rekreační zóny, v níž jsou zvyklí trávit svůj volný čas, pak připadá v úvahu přiznat spolku aktivní legitimaci bez ohledu na detaily vymezení jeho předmětu činnosti.... Věcná legitimace navrhovatele ke zrušení opatření obecné povahy se zakládá na podmínce oprávněnosti tvrzení, že byl na svých právech tímto opatřením, vydaným správním orgánem, zkrácen. Toto „zkrácení na právech“ nelze vykládat v neprospěch spolkových subjektů založených za účelem ochrany přírody a krajiny tak restriktivně, jak to činí Nejvyšší správní soud v jiných zde též citovaných judikátech. Zkrácení na právech nelze v podstatě civilisticky redukovat jen na případný zásah do práv vlastníků nemovitostí či jinak řečeno na imise zasahující nebo ohrožující vlastníky nemovitostí (nositele práv k nim) ležících v dosahu regulace opatřením obecné povahy (územním plánem). Práva komunity mohou být dotčena širěji: vady územního plánu jsou v negativním smyslu způsobilé dotknout se oprávněných zájmů občanů žijících na příslušném území, mohou významně ztížit naplnění koncepce územním plánem zamýšlené a ohrozit tak jeho společenskou funkci. Pro tento případ je žádoucí, aby prostor k soudní ochraně dostali nejen jednotlivci samotní, ale též právní subjekty, do nichž se sdružují. Také v tomto směru je třeba, s průmětem do českého právního prostředí, interpretovat shora citované pasáže Aarhuské úmluvy, které našly své vyjádření v ustanovení § 70 odst. 1 a souvisejících zákona o ochraně přírody a krajiny.“

Tento svůj právní názor Ústavní soud potvrdil a dále rozvedl v nálezu ze dne 13.10.2015, sp. zn. IV. ÚS 3572/14, www.nalus.usoud.cz.

Soud veden shora uvedenými principy dospěl k závěru o částečné aktivní procesní legitimaci navrhovatelů. Navrhovatel a) je spolkem založeným ještě podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, účinného do 31.12.2013, registrovaným dne 24.3.2011, mezi jehož činnosti dle stanov patří dobrovolná péče o ekologii prostředí obce Košťany. Sídlem navrhovatele a) je město Košťany, tedy obec, pro kterou byla přijata změna územního plánu.

Navrhovatel a) vznesl i připomínky k návrhu změny č. 1, a tedy se procesu přijímání změny č. 1 aktivně účastnil. Navrhovatel b) je spolkem založeným podle z.č. 89/2012 Sb, občanský zákoník, a zapsaným do spolkového rejstříku dne 12.8.2015. Dle jeho stanov je účelem spolku ochrana zájmů občanů města Košťany a jeho částí (Stará Střelná, Hampuš, Střelná sídliště, Košťany a Kamenný Pahorek). Mezi jeho cíle patří rozumná ochrana přírody a krajiny včetně nerostného a horninového bohatství, a zajištění hospodářského a společenského růstu s ohledem na zachování rovnováhy a relevance finančních příjmů a výdajů obce v kohezi se zachováním plnohodnotného životního prostředí pro současné a budoucí generace občanů Košťan. Sídlem navrhovatele b) jsou Košťany.

Vztah navrhovatelů k území, pro nějž byla přijata změna č. 1, je tak zřejmý, přičemž část námitek zahrnuje právo na příznivé životní prostředí (čl. 35 odst. 1 Listiny).

Soud s ohledem na cíle navrhovatelů a skutečnost, že navrhovatelé nevlastní žádné nemovitosti na území města Košťany, konstatuje, že navrhovatelé nejsou aktivně procesně legitimováni k námitce, že přijetím změny č. 1 došlo ke znehodnocení obytných domů, neboť tato námitka souvisí s možným zásahem do vlastnického práva, nikoliv do práva na příznivé životní prostředí. Touto námitkou se tedy soud zabývat nemůže.

Soud se dále zabýval otázkou rozsahu přezkumu a tím, zda se může zabývat dalšími vznesenými námitkami.

Přezkum opatření obecné povahy vychází z ustanovení § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s.ř.s. Z těchto ustanovení vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ustanovení § 101b odst. 1 s.ř.s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 101b odst. 4 ve spojení s ustanovením § 76 s.ř.s.

Soud tak může, tak jako dříve Nejvyšší správní soud (do 31.12.2011), shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, neboť opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s.ř.s), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě stanovené pro podání návrhu (§ 101b odst. 1 s.ř.s.) namítáno.

Podstatným účelem územního plánování je koordinace veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území (§ 18 odst. 3 stavebního zákona). Při koordinaci zájmů v území dochází z povahy věci ke střetům mezi zájmy soukromých subjektů i ke střetům s veřejnými záměry v území. Výsledkem těchto střetů nutně musí být stav, kdy přijatý územní plán bezezbytku neuspokojí představy každého. Jde však vždy o míru přiměřenosti takového omezení vzhledem ke konkrétním podmínkám v území. Právě proto, aby mohla být zachována tato přiměřenost zásahů do jednotlivých zájmů, je upraven proces přijímání územního plánu tak, aby dotčené osoby mohly v průběhu jeho přijímání uplatnit svá stanoviska (viz rozsudek NSS ze dne 13.7.2010, č.j. 8 Ao 3/2010 – 194, www.nssoud.cz). V procesu územního plánování tak dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých

zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. rozsudek NSS ze dne 2.2.2011, č.j. 6 Ao 6/2010 - 103). Nejvyšší správní soud poukázal ve své předchozí judikatuře i na to, že se při hodnocení zákonnosti územně plánovací dokumentace řídí zásadou zdrženlivosti (srov. rozsudek NSS ze dne 24.10.2007, č.j. 2 Ao 2/2007 - 73).

Pokud účastník, brojící proti procesním vadám při přijímání opatření obecné povahy, proti věcné správnosti přijatého řešení, anebo proti neproporčním důsledkům, které plynou z opatření obecné povahy, mohl při přiměřené péči o svá práva podat věcné námitky či připomínky proti správnosti připravovaného řešení a bez objektivních důvodů tak neučinil, nemůže soud bez závažných důvodů porušit právní jistotu dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územního plánu a nyní tento územní plán respektují. Mohlo by tím docházet k situacím, že by účastníci v průběhu přípravy neaktivní měli výhodnější postavení a jejich práva by byla chráněna ve větší míře než práva účastníků, kteří svá práva zákonem předpokládaným způsobem hájili (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16.11.2010, č.j. 1 Ao 2/2010-116, www.nssoud.cz).

Zkoumat proporcionalitu řešení zakotveného v územním plánu může soud pouze v případě, že se k ní již vyjádřil odpůrce v procesu přípravy územního plánu na základě podané námitky či připomínky. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7.10.2011, č.j. 6 Ao 5/2011 - 43, totiž *„není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně plánovací dokumentaci respektují.“* Ke zrušení územně plánovacího opatření obecné povahy by měl proto soud přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku.

Soud dále upozorňuje, že stanovit funkční využití území a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování je činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Soudu rozhodně nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití. Co mu však přezkoumávat přísluší, je, zda změnu územního plánu přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem (viz rozsudek NSS ze dne 18.7.2006, sp. zn. 1 Ao 1/2006, www.nssoud.cz).

Z recentní judikatury správních soudů tedy vyplývá, že mezi stěžejní okolnosti přezkumu územně plánovací dokumentace, mezi kterou patří i změna č. 1, patří procesní aktivita navrhovatele už v průběhu přijímání tohoto opatření obecné povahy, aby se k jeho tvrzením mohl odpůrce relevantně vyjádřit a reagovat na ně. K neuplatněným připomínkám či námitkám lze přihlédnout jen v případě tvrzení závažného porušení hmotného či procesního

práva, nikoliv však v případě námitky nepřiměřenosti či nevhodnosti přijatého řešení, přičemž je soud povinen zohlednit i práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16.11.2010, č.j. 1 Ao 2/2010-116, www.nssoud.cz).

Soud ze správního spisu předloženého odpůrcem zjistil, že ke změně č. 1 podal připomínky pouze navrhovatel a), zatímco navrhovatel b) byl zcela nečinný, ačkoliv vznikl ještě v průběhu projednávání změny č. 1.

Navrhovatel a) se účastnil pouze opakovaného veřejného projednání konaného dne 14.12.2015. K návrhu změny č. 1 územního plánu vznesl připomínky ze dne 9.11.2015, ve kterých uvedl, že současný návrh oproti záměru umožňuje stavět na území Košťan elektrárny a spalovny. Dále konkrétně uvedl, jaké lepší formulace by měly být uvedeny u způsobů využití ploch výroby a skladování (V), ploch výroby energie z obnovitelných zdrojů (VOZ) a ploch smíšených výrobních (VS). V další připomínce ze dne 14.12.2015 uvedl, že se zapomnělo na zákaz obnovitelných zdrojů mimo fotovoltaiky a ekonomického využití energie z tepla. V připomínce ze dne 21.12.2015 vyslovil navrhovatel a) nesouhlas se zařazením bytových a rodinných domů v části Kamenného Pahorku do průmyslové zóny do kategorie plochy smíšené výrobní (VS). Před vznikem územního plánu byla tato část zařazena do kategorie bydlení hromadné (BH) a měla by tam být zařazena i nadále. Dále uvedl, že by měla být na Kamenném Pahorku provedena stavební uzávěra do doby, než se schválí změna územního plánu.

Vzhledem k výše uvedenému soud musí konstatovat, že vznesené připomínky navrhovatele a) se nekryjí s návrhovými body, které jsou podstatně širší, a navrhovatel a) tak neposkytl odpůrci možnost se s jeho připomínkami vypořádat a reagovat na ně. Tvrzení směřující proti uváděnému nadměrnému rozšíření zastavitelných ploch, nedostatečnému zohlednění kapacity a stavu kanalizace, či změny využití u plochy ID 7 – občanská vybavenost, směřují pouze proti vhodnosti a přiměřenosti přijatého řešení, a soud se jimi s ohledem na jejich vznesení až před soudem a ochranu práv osob, které se již územním plánem ve znění změny č. 1 řídí, nezabýval.

K námitce, že nebyly navrhovateli b) poskytnuty informace umožňující identifikaci navrhovatele změny č. 1 a další náležitosti podle § 46 stavebního zákona v roce 2013 soud konstatuje, že se jedná o řízení o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, které upravuje opravné prostředky při neposkytnutí informací a stejně tak i možnost samostatného soudního přezkumu, který však není možno učinit v rámci řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy. I tento návrhový bod je nedůvodný.

K námitce procesních pochybení odpůrce při zveřejňování změny č. 1 spočívajících v tom, že není zřejmé, kdy byl územní plán vyvěšen a kdy byl sejmут, a že nebyla zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup, soud uvádí, že ani s touto námitkou se neztotožnil. Ve správním spise je založeno usnesení zastupitelstva odpůrce ze dne 30.3.2016, č. 176/2016, kterým byla podle ustanovení § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona vydána změna č. 1. Dále je založena veřejná vyhláška ze dne 31.3.2016, č.j. 33-14/HSO/2013, o vydání změny č. 1. Na této vyhlášce je uveden den vyvěšení dne 1.4.2016. Podle § 173 odst. 1 správního řádu nabývá opatření obecné povahy účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky. Den právní moci změny č. 1 je pak vyznačen dne 16.4.2016. Ve spise je dále založen registrační

list změny č. 1, ve kterém je uvedeno, že změna č. 1 je dostupná na webové adrese www.kostany.cz. Soud při jednání dále provedl důkaz printscreeny z archivu elektronické úřední desky odpůrce, z nichž zjistil, že i v průběhu procesu tvorby a přijímání změny č. 1 byly dokumenty uveřejňovány i na elektronické úřední desce odpůrce. To v obecné rovině potvrzuje ostatně i navrhovatel předložený výpis z aplikace edesky.cz, kdy je pouze sporné datum uveřejnění veřejné vyhlášky o prvním veřejném projednání návrhu změny č. 1.

Za této procesní situace soud konstatuje, že navrhovatelé netvrdí konkrétní dopady údajných porušení povinností při uveřejňování dokumentů do jejich práv. Naopak podrobný návrh, který předložili soudu, svědčí o tom, že se se změnou č. 1 měli možnost seznámit, a není tak ani soudu zřejmé, jaká jejich práva měla postupem odpůrce utrpět. Na tom nemůže nic změnit ani to, že by soud vzal za prokázané, že návrh zadání změny územního plánu nebyl zveřejněn na elektronické úřední desce, neboť vzhledem k tomu, že pouze navrhovatel a) vstoupil do procesu přijímání změny č. 1 až před opakovaným veřejným projednáním, nemohlo dojít k porušení práv navrhovatelů, což ostatně ani netvrdí. Vzhledem k uvedenému soud dospěl k závěru, že i tento bod návrhu je nedůvodný.

Dále se soud zabýval námitkou spočívající v tom, že plochy v části obce Kamenný Pahorek byly vymezeny jako smíšené plochy výrobní (VS) a nebyly navzdory žádosti dotčených vlastníků zařazeny jako plochy obytné.

Soud porovnal Hlavní výkresy změny č. 1 a územního plánu města Košťany účinného od 1.9.2010 a dospěl ke zjištění, že v části obce Kamenný Pahorek byly plochy již v územním plánu z roku 2010 vymezeny jako plochy smíšené výrobní (VS). Je tedy zřejmé, že změna č. 1 nijak nezměnila poměry v území a nemohla zasáhnout do práv navrhovatelů. Soud nemůže pozitivně určovat obsah územního plánu a jeho změn podle představ navrhovatelů, ale toliko přezkoumává, zda územní plán nebo jeho změna nezasáhly do práv navrhovatelů nad zákonnou mez. To se v daném případě stát nemohlo, neboť změna č. 1 neobsahovala změnu ploch smíšených výrobních v části obce Kamenný Pahorek.

Poslední námitkou, kterou se soud mohl zabývat, bylo tvrzené nejasné vymezení ploch výroby energie z obnovitelných zdrojů (VOZ), neboť stávající znění ponechává dle navrhovatelů možnost využití těchto ploch i k jiným stavbám výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, než jsou fotovoltaické elektrárny.

Soud z odůvodnění změny č. 1, kapitola 2.E.C. „Urbanistická koncepce, včetně vymezení zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně,“ zjistil, že změna č. 1 se týkala i ploch výroby energie z obnovitelných zdrojů (VOZ), a to tak že *„využití ploch výroby energie z obnovitelných zdrojů (VOZ) bylo upraveno tak, aby z podmínek využití bylo jednoznačně patrné, že se v těchto druzích ploch jedná výhradně o výrobu na bázi fotovoltaiky. Proto byla v nepřipustném využití výslovně uvedena nepřipustnost ostatních druhů technologických zařízení sloužících k výrobě elektrické a tepelné energie, včetně spaloven odpadů, neuvedených v přípustném využití. Upřesněna byla i podmíněná přípustnost staveb pro zemědělství, kdy byl výslovně uveden zákaz vybraných druhů staveb pro zemědělství a to z toho důvodu, aby nedošlo ke zneužití této podmínky a nežádoucí výstavbě staveb pro chov a výkrm hospodářských zvířat. Z důvodů ochrany krajinného rázu byla provedena regulace výškového uspořádání omezením max. výšky objektů.“*

Dle změny č. 1, v kapitole F „Stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití“ došlo v plochách výroby energie z obnovitelných zdrojů (VOZ) k následujícím změnám v územním plánu z roku 2010:

Převažující způsob využití

- samostatně vymezené plochy staveb pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů,

Přípustné využití

- pozemky pro technologie výroby energie na bázi fotovoltaiky,
- pozemky veřejných prostranství vč. zeleně a prvků ÚSES
- pozemky související dopravní a technické infrastruktury infrastruktury
- pozemky staveb a zařízení občanského vybavení souvisejícího s výrobou, kromě využití specifikovaného dále jako nepřípustné či podmíněně přípustné

Nepřípustné využití

Text:

- jakékoliv další stavby vč. staveb pro výrobu
- větrné elektrárny

Se nahrazuje textem:

- jakékoliv další stavby vč. staveb pro výrobu

Podmíněně přípustné využití

Text:

(Podmínkou pro podmíněně přípustné využití je souhlas zastupitelstva obce se záměrem) :

- bioplynové hospodářství
- stavby pro zemědělství pro vlastní potřebu obhospodařování vymezené plochy

Se nahrazuje textem:

(Podmínkou pro podmíněně přípustné využití je kromě případných dalších uvedených podmínek to, že u uvedeného využití jeho rozsah a provoz nesmí zapříčinit takové negativní vlivy, které by znehodnotily prostředí okolního obytného území (např. nárůstem dopravy, znečištěním ovzduší, zvýšením hluku, emisí, imisí apod.)

- stavby pro zemědělství v rozsahu odpovídajícím vlastní potřebě obhospodařování vymezené plochy, s podmínkou, že se nesmí jednat o stavby pro komerční chov a výkrm hospodářských zvířat (např. prasat, drůbeže, skotu, atd.)

Podmínky prostorového uspořádání a základní podmínky ochrany krajinného rázu

Text:

- výšková regulace zástavby: nová zástavba bude vždy řešena do max. výšky 5 m od rostlého terénu, budovy pouze přízemní

- *technologie bude prostorově řešena tak, aby kolony vytvářely vhodně dimenzované pásové struktury s doprovodem zeleně a nedošlo k vytvoření homogenních ploch negativně ovlivňujících kontext lokality z hlediska krajinného rázu*

Se nahrazuje textem:

- *výšková regulace zástavby: výška zástavby musí být vždy podřízena a řešena v kontextu s okolní zástavbou a krajinou, do max. výšky 8 m od rostlého terénu*

- *technologie bude prostorově řešena tak, aby kolony vytvářely vhodně dimenzované struktury s doprovodem zeleně a nedošlo k vytvoření homogenních ploch negativně ovlivňujících kontext lokality z hlediska krajinného rázu“*

Navrhovatelé namítli, že dle ustanovení § 2 písm. a) zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, se rozumí obnovitelnými zdroji obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. To ve spojení s převažujícím způsobem využití v územním plánu vede k závěru o možnosti umisťovat i jiná zařízení než fotovoltaické elektrárny.

Soud má za to, že definici uvedenou v ustanovení § 2 písm. a) z.č. 165/2012 Sb., nelze aplikovat neomezeně, neboť i v tomto ustanovení je výslovně uvedeno, že zde uvedené definice jsou vymezeny pro účely zákona č. 165/2012 Sb. Dále soud konstatuje, že územní plán ve znění změny č. 1 je třeba vykládat i systematickým výkladem, nejen izolovaným jazykovým výkladem, který nemusí vždy vést k přesnému zjištění obsahu právní normy. Ustanovení o přípustném využití „*pozemky staveb a zařízení občanského vybavení souvisejícího s výrobou, kromě využití specifikovaného dále jako nepřípustné či podmíněně přípustné*“ je nutno vykládat ve spojení s dalším ustanovením o přípustném využití, a to „*pozemky pro technologie výroby energie na bázi fotovoltaiky*“. Toto ustanovení by postrádalo smysl, kdyby byly veškeré výroby energie z obnovitelných zdrojů připuštěny. Naopak *výrobou* se zde evidentně myslí výroba fotovoltaická, jako jediná připuštěná územním plánem. To ostatně koresponduje i s tím, že v nepřípustném využití byly vypuštěny větrné elektrárny a došlo k paušálnímu zákazu veškerého využití kromě využití přípustného a podmíněně přípustného.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že závazná textová část územního plánu ve znění změny č. 1 upravující plochy výroby energie z obnovitelných zdrojů odpovídá odůvodnění územního plánu, neboť připouští pouze výrobu fotovoltaické energie. Obavy navrhovatelů jsou v tomto ohledu zbytečné, a jejich námitka je tedy nedůvodná.

S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že návrh na zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 1 územního plánu města Košťany ze dne 30.3.2016, č.j. 33-13/HSO/2013, je nedůvodný a podle § 101d odst. 2 s.ř.s. výrokem I. návrh zamítl.

Soud v intencích § 52 odst. 1 s.ř.s. neprovedl jako důkaz LV 258, 625, 673, 25 pro k.ú. Košťany, registrační list změny č. 1, protokol č. 11184/2011 Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem, k hodnocení zdravotního rizika kontaminace půdy v okolí obce Košťany, výpis z KN k parc. č. st 428, 427, 419/1, 547, 244/3, zápisy ze zasedání zastupitelstva odpůrce ze dne 10.11.2015 a ze dne 30.3.2016, nesouhlas se zařazením bytových domů do územního plánu ze dne 6.9.2015, fotodokumentaci domů v průmyslové zóně a stavu kanalizace

v Košťanech, žádosti ze dne 30.5.2016 a ze dne 1.7.2015, usnesení zastupitelstva odpůrce č. 167/2010, č. 34/2011, č. 89/2011, č. 138/2011, č. 129/2014, dále přípis navrhovatele b) ze dne 11.9.2015, petici ze dne 18.3.2010, veřejnou vyhlášku Městského úřadu Košťany ze dne 2.12.2015, č. j. 45/326/2015, žádost o doplnění chybějících údajů ze dne 4.1.2016, nesouhlas s novou úpravou územního plánu ze dne 14.12.2015, usnesení zastupitelstva odpůrce č. 118/2011 a výpis z KN k p.č. 406/3 v k.ú. Košťany. Dále neprovedl výsledk svědků, a to J. K., I. K., M. B., Z. B., P. S., J. B. a P. B. Všechny tyto navržené důkazy soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť s ohledem na skutkovou a právní situaci daného případu by uvedené návrhy důkazů závěry soudu změnit nemohly.

Navrhovatelé nebyli ve svém návrhu úspěšní, proto jim soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. náhradu nákladů řízení nepřiznal. Odpůrce v řízení úspěšný byl, neboť jeho opatření obecné povahy obstálo. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o složitou právní problematiku, přičemž k vypracování územního plánu a jeho změně je nutná externí odborná pomoc a odpůrce s přihlédnutím k personálnímu vybavení nemohl zajistit kompetentní obhajobu návrhem napadené změny územního plánu vlastními silami, rozhodl soud výrokem II. rozsudku, že podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. jsou navrhovatelé povinni odpůrci společně a nerozdílně nahradit náklady řízení ve výši 12.888,60 Kč, které se skládají z částky 9.300,- Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce odpůrce JUDr. Martina Žižky, advokáta, po 3 100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“, a to převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT a podání vyjádření - § 11 odst. 1 písm. d) AT, účast u jednání soudu - § 11 odst. 1 písm. g), dále z částky 900,- Kč za s tím související 3 režijní paušály po 300,- Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 AT, dále z právním zástupcem požadované částky 251,70 Kč za jízdné k soudnímu jednání z Teplic do Ústí nad Labem a zpět dne 09.01.2017 v celkové délce 44 km osobním automobilem Škoda Superb, rz ..., (spotřeba 8/5,3/6,3 l/100 km) dle vyhlášky č. 440/2016 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, dále pak z částky 200,- Kč za náhradu promeškaného času cestou k soudnímu jednání z Teplic do Ústí nad Labem a zpět dle § 14 odst. 1 písm. a) AT, a z částky 2.236,90 Kč odpovídající 21% DPH z částky 10.651,70 Kč dle § 47 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 9. ledna 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová